

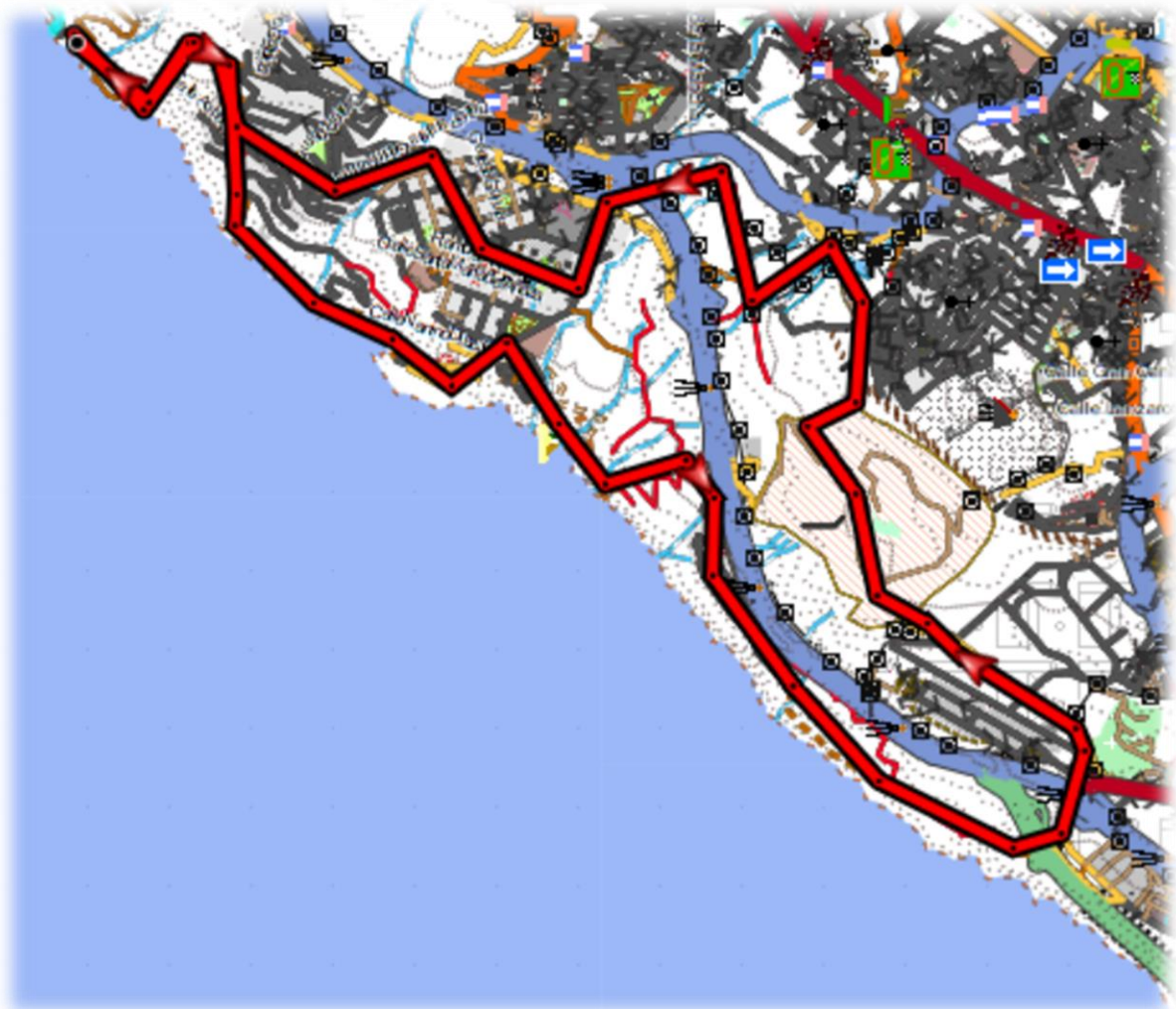
De zwanenhals agave. De bloem is prachtig groot en heeft inderdaad de vorm van een zwanenhals. De *Agave attenuata* is een zeer makkelijke plant. Hij heeft weinig water nodig en

de grondsoort maakt hem ook niet veel uit. Het is een tropische agave die kan gaan bloeien als hij 10 jaar of ouder is. Hierna sterft de agave af, maar heeft dan inmiddels al voor een aantal nakomelingen gezorgd. Deze groeien vanuit de uitlopers van de moederplant.

Vrijdag 9 februari 2024

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Bocacangrejo
- Afstand : 13 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 4 uur

Vandaag doen we een niet al te zware wandeling langs de kust.

Heel regelmatig kan je op dit traject deze fraai gekleurde krabben zien wegschieten. Een foto maken van deze schuwe rode rakkers is echter een ander verhaal. De rode rotskrabben of beter gezegd klimkrabben (*Grapsus adscensionis*) vertoeven veel boven de waterlijn op zoek naar

schelpdieren, alg en zeewier. Ze zijn buitengewoon goed uitgerust voor het leven op de steile rotswanden waar de branding vaak ongenadig op los beukt. Ze hebben sterke behaarde poten en vooral de mannetjes geduchte scharen.

De jongen zijn grijsblauw en minder goed bestand tegen uitdroging. De volwassen dieren zijn rood en kunnen zeer lang uit het water vertoeven. Het verschalen gebeurt ook boven water.

Iedere nieuwe schaal wordt groter dan de vorige maar het duurt wel een jaar voordat het nieuwe schild volledig volgroeid is. De krabben zelf zijn een voorname voedselbron voor o.a. zeeschildpadden, roggen en haaitjes.

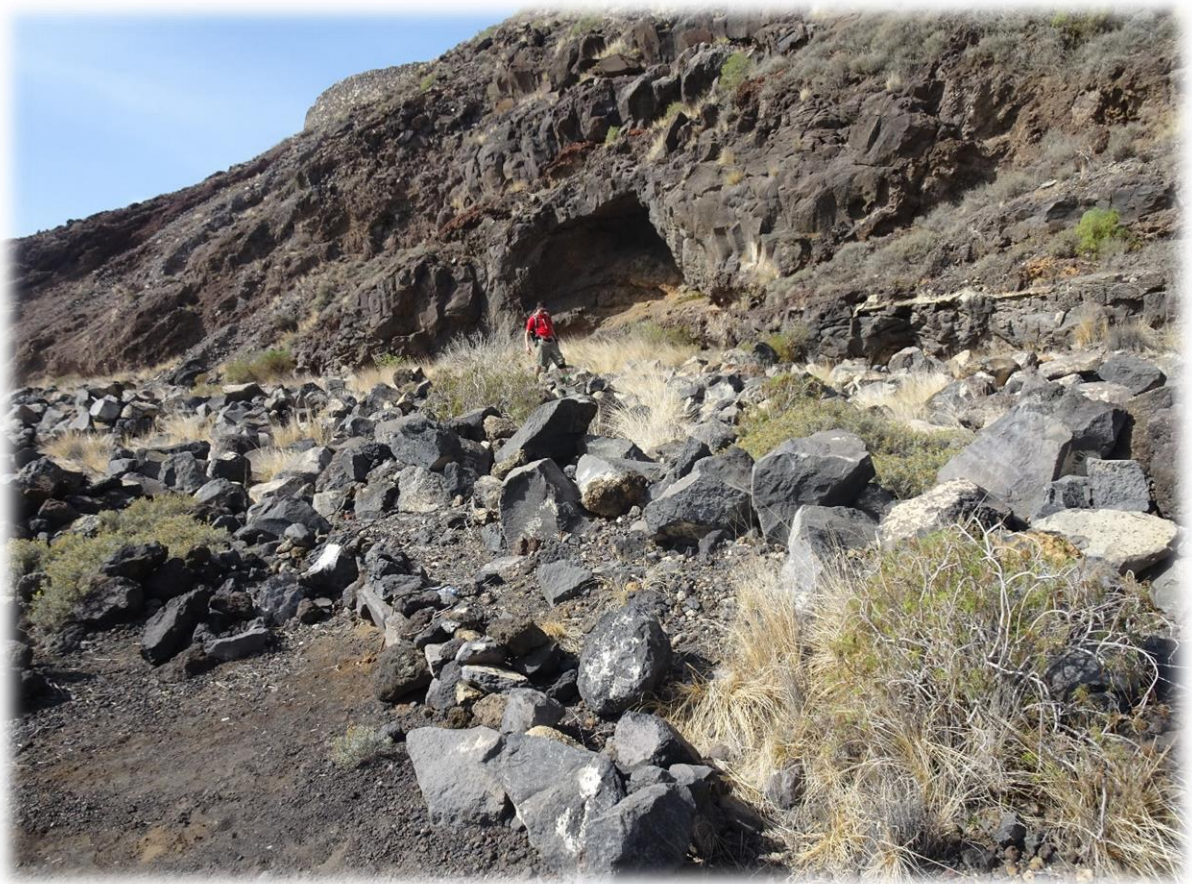

Een vrouwtjes krab legt vier tot zes maal in een seizoen een soort sponsje met daarin tussen de honderdzestigduizend en een miljoen eitjes. Via een zestal verschillende tussenstadia verandert een larve uiteindelijk in een krab.

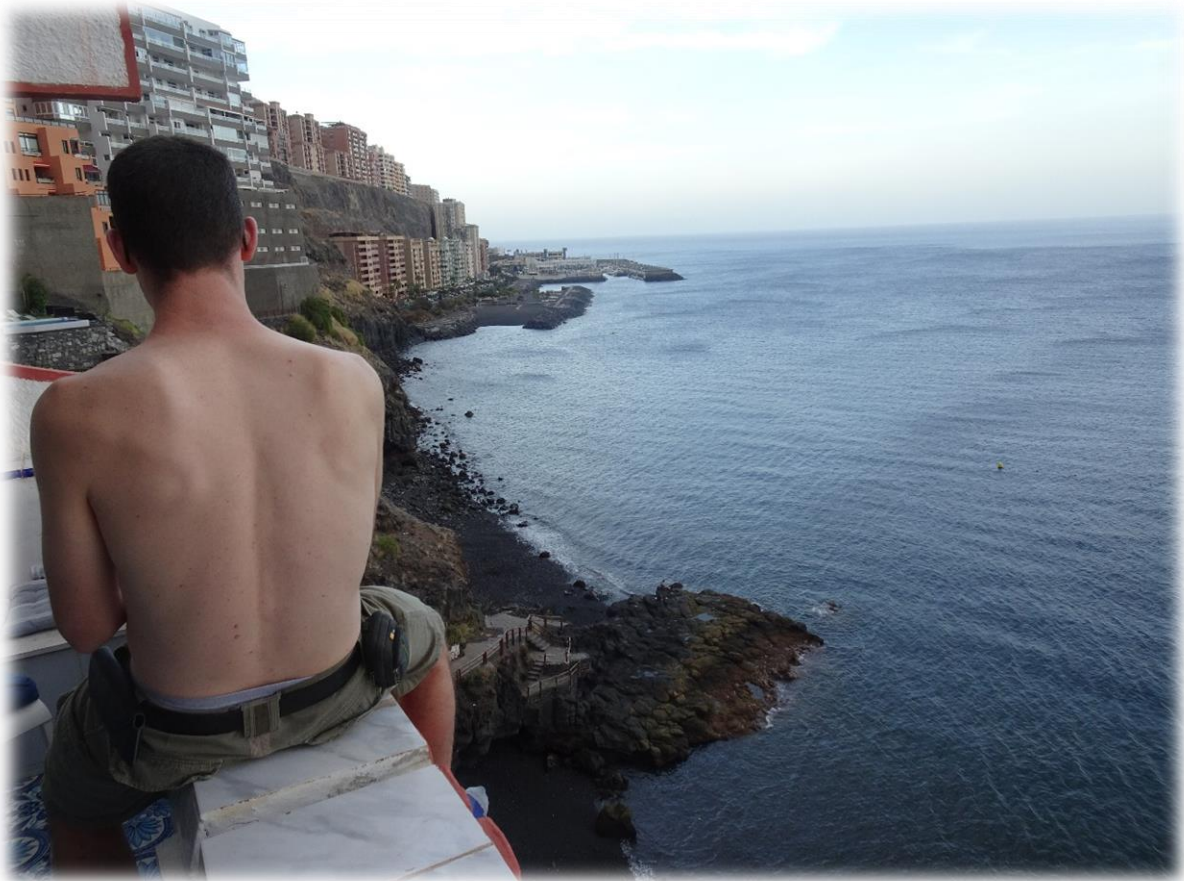

In tegenstelling tot sportvissers bij ons hebben de hengelaars op de Canarische Eilanden geen last van deze krabben die het aas van de haken snoepen. Sterker nog. De krabben zelf, en

dan met name de poten, zijn een gewild aas voor het vissen op bijvoorbeeld Pez Vieja, een zeer geliefde consumptievis op de eilanden.

Christof heeft een overheerlijke groenteschotel gemaakt.

Zaterdag 10 februari 2024

Vandaag nemen we een rustdag en brengen we een bezoek aan het toeristisch plaatsje Los Cristianos.

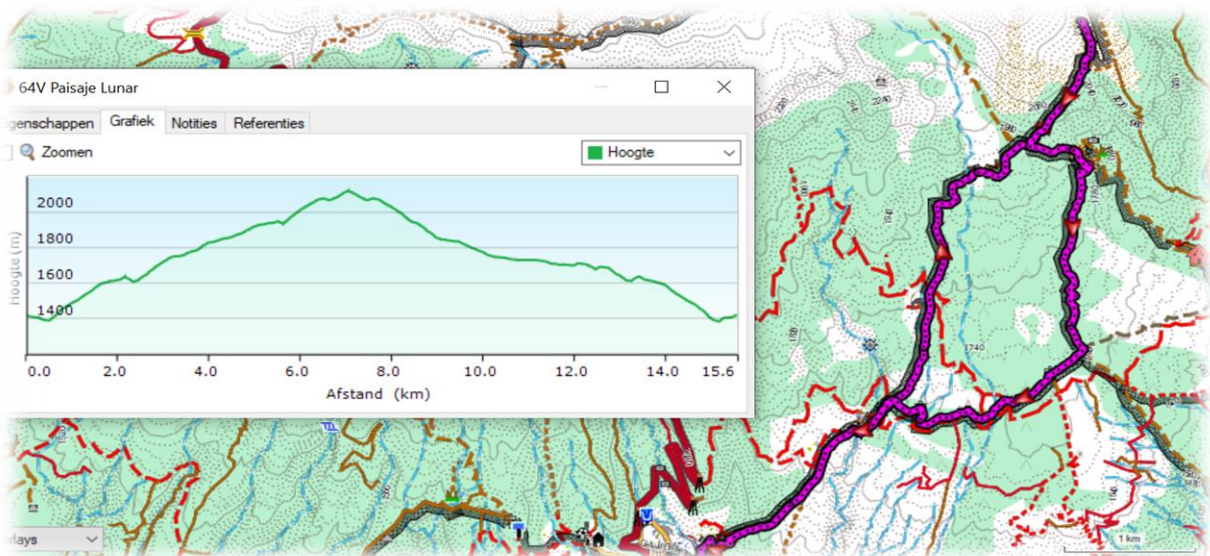

Zondag 11 februari 2024

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Vilaflor (Paisaje Lunar)
- Afstand : 16 km
- Stijgen : 750 m
- Dalen : 750 m
- Duur : 6 uur

Na de mooie zonsopgang maken we ons klaar en vertrekken we naar het pittoreske bergdorpje Vilafior, één uurtje rijden van ons verblijf.

In het dal is er bewolking en regent het ook. Maar wij zitten boven de wolken, hebben dus droog en zonnig weer.

We lopen voorbij enkele vijgencactussen. Deze cactussen dienen als gastheer voor de cochenilleluis. Uit het lichaamsvocht van de luis wordt de kleurstof karmijn gewonnen. Deze

kleurstof wordt onder andere gebruikt in levensmiddelen (worst, pastei, krab, zoetwaren, marmelade) en in cosmetica (lippenstift en rouge). Ook in enkele drankjes wordt karmijn terug gebruikt, onder andere in campari.

Tot de 19de eeuw draaide de economie van het Canarische eiland Lanzarote, bijvoorbeeld, op deze export. Nadien werd karmijn vervangen door kunstmatige producten maar ondertussen

is er terug een heropleving van de vraag naar karmijn omdat kunstmatige kleurstoffen als mogelijk kankerverwekkend wordt beschouwd. Voor 1 kg karmijn heeft men ongeveer 140.000 luizen nodig.

De cochenilleluizen worden met een spateltje van de cactussen geschraapt. Het is een heel arbeidsintensief werk. Vandaar ook dat karmijn zo duur is. Het meeste werk gaat eigenlijk

naar het tellen van de luizen. Men dient immers 140.000 luizen te tellen om te weten dat met 1 kilo heeft.

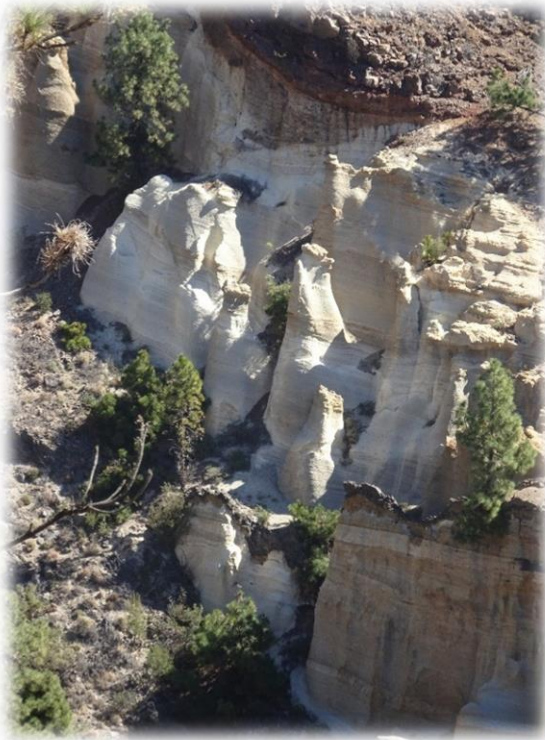
Op onze wandeling komen we sprookjesachtige minaretten en torens tegen die in een maanlandschap gelegen zijn.

Dit maanlandschap behoort tot de grootste natuurwonderen van het eiland. Als minaretten groeien de wonderlijke, fel beige puimsteenzuilen uit de helling aan beide kanten van de

Barranco de Las Arenas, lichtend groene dennen vormen daarbij een heerlijk contrast. Een echt sprookjeslandschap.

Het is een beetje surrealistisch. Beneden is het aan het regenen en wij wandelen in de zon omdat we boven de wolken zitten. Op de foto is het misschien niet zo goed te zien maar wij

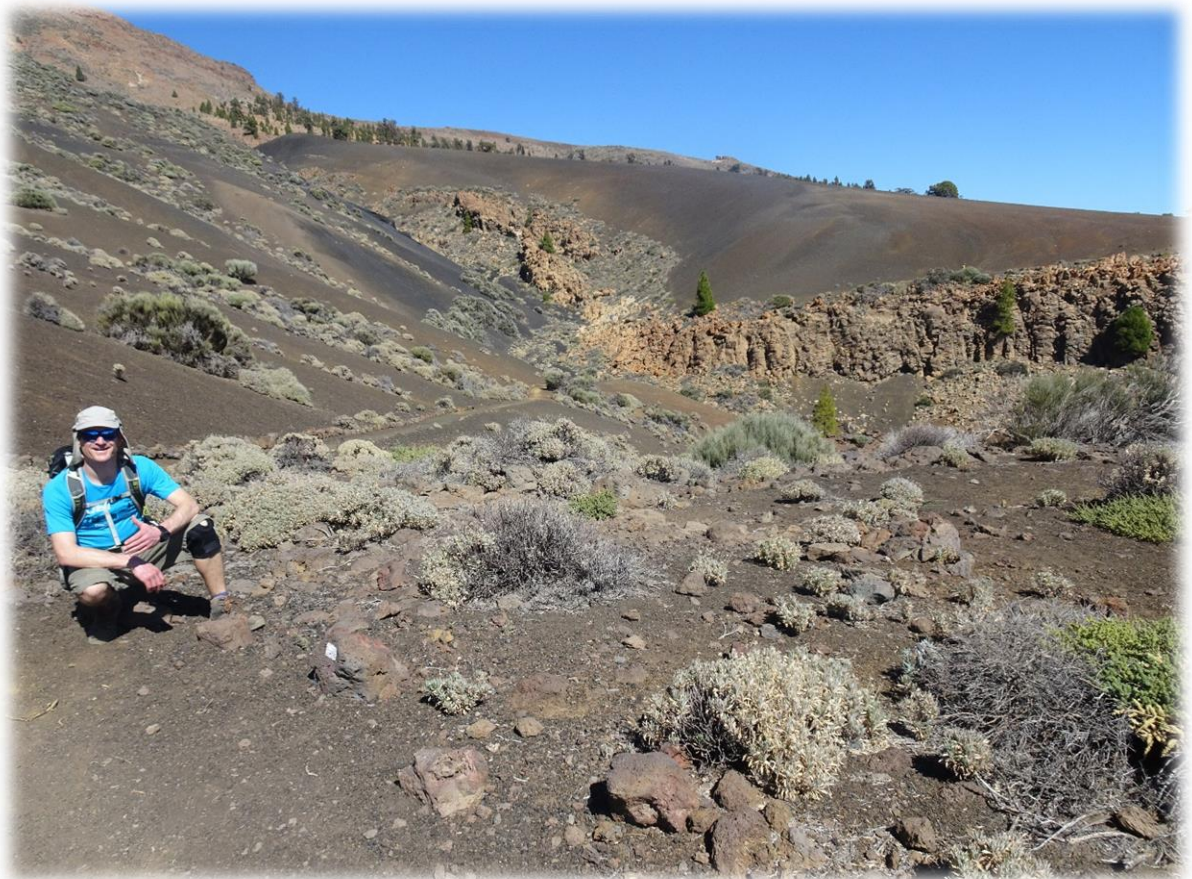
zitten letterlijk boven de wolken. Het nadeel van dit natuurfenomeen is dat we nu geen zicht hebben op het dal.

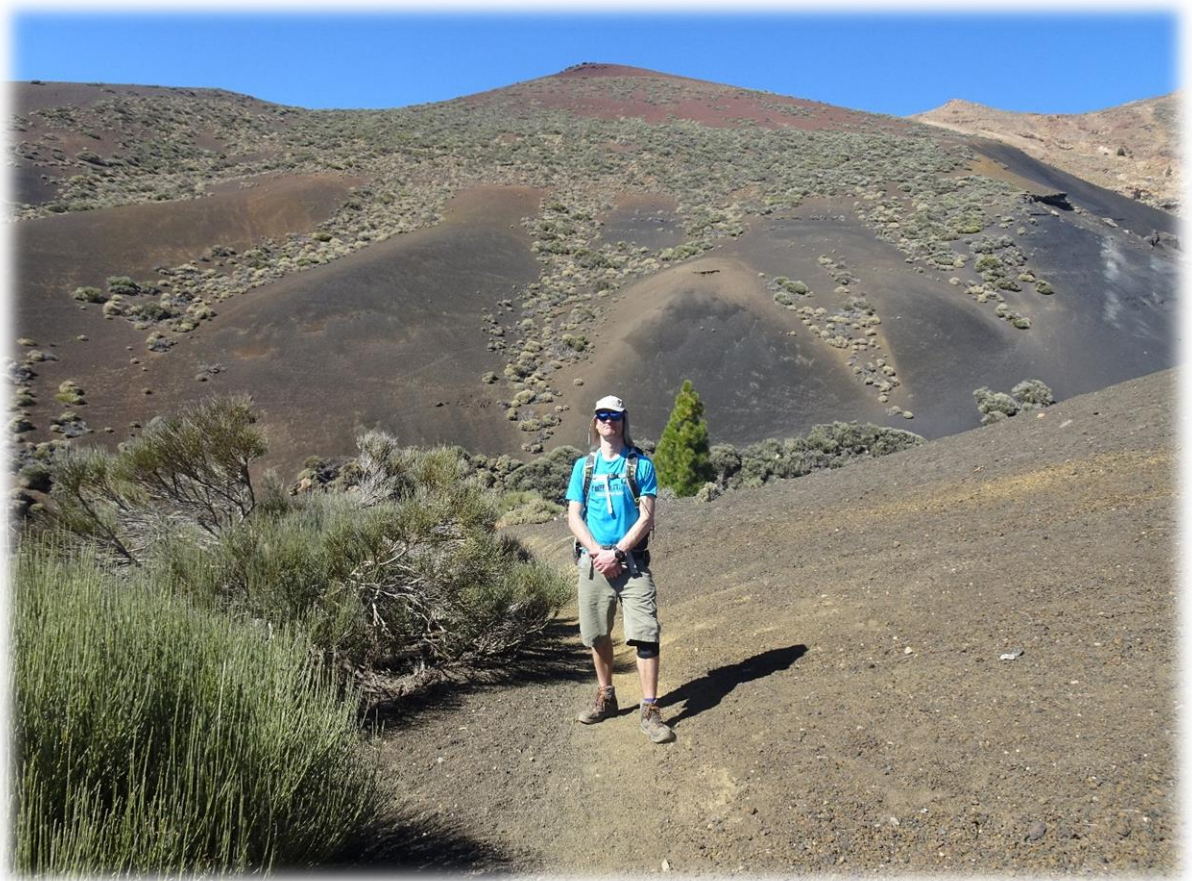
Op een mooi plekje in de natuur eten we onze picknick op. We komen weinig andere wandelaars tegen.

Op deze hoogte is er weinig plantengroei.

De *Glaucium* is een klapproosachtige bloem die hier veel voorkomt. Ze behoort tot de papaverfamilie en komt voor in Europa, Noord-Afrika en Azië.

Maandag 12 februari 2024

- Soort : Heen- en terugwandeling
- Plaats : Palm-Mar
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 4 uur

Alle Canarische eilanden hadden vroeger forten die steeds waren bemand door bewakers of soldaten. Al deze forten of torens hebben een plat dak. Van zodra er piraten in het vizier